

S cvičitelem, chovatelem, rozhodčím a předsedou klubu o NKO

Elegance,
uštěchtilost,
rychlost a vytrvalost
spolu s loveckými
vlohami – to
učarovalo
V. Vlasákovi
na NKO

Vzpomínka na
prvého NKO
předvedeného
na VZ

PŘIROSTLI MI K SRDCI

V ýjimku samozřejmě dostal. A u lovecké kynologie už zůstal. Z městského kluka se postupem času stal uznávaný cvičitel, chovatel a kynologický rozhodčí. A z nás dvou kamarádi.

Jak se kluk z pražských Vinohrad dostal k lovecké kynologii?

Kdy jsi se začal zajímat o psy?

Od dětství jsem toužil po psovi, ale bydleli jsme ve dvoupokojovém bytě na Vinohradech a rodiče byli proti. Nic nepomáhaly mé s přibývajícím věkem stále usilovnější ataky. Pomohla teprve náhoda a především babička s dědou. Ti bydleli na vsi a zrovna přišli o velmi chytrého křížence jezevčíka. Dovolili mi tedy koupit psa podle vlastního výběru s tím, že jej budu mít u sebe na vesnici a já že za ním budu jezdit a starat se o něj o víkendech. Hlavní podmínkou bylo, aby neobtěžoval domácí drůbež. Chtěl jsem psa velkého, nejraději ohaře. Prošlo to, možná i díky tomu, že ohaře měli příbuzní, a tak celá rodina věděla, že to jsou psi přátelští a neagresivní.

V roce 1971 jsem si dojel pro svého prvního ohaře - českého fouska psa bělouše, se kterým jsem s pomocí dalších kynologů absolvoval podzimní i všestranné zkoušky. Přes týden jsem bydlel na Vi-

nohradech a v roce 1974 jsem se tam seznámil s mladým mužem, který měl fenku německého krátkosrstého ohaře. Zaujali jste mě oba: Ty svými znalostmi o psech, fenka tím, že měla složenou prestižní - nejvyšší možnou - zkoušku, Memoriál Karla Podhajského, pro kterou jsi ji sám připravil a také na MKP úspěšně vedl. Jak si jistě vzpomínáš, zastával jsi tehdy funkci předsedy Kynologické komise ČMS v Praze 2, kam jsi mě začal zvat na schůze mysliveckých kynologů.

S prvním
psem
- českým
fouskem

Poprvé jsme se setkali tak dávno, že to už skoro ani není pravda. Tenkrát přišel do sekretariátu myslivecké organizace na pražských Vinohradech sotva šestnáctiletý Václav Vlasák pro potvrzení žádosti, aby mohl svého psa předvést na loveckých zkouškách.

Co ovlivnilo tvůj výběr plemene a s jakými dalšími plemeny psů máš vlastní zkušenosti. Proč nakonec zvítězil německý krátkosrstý ohař?

Z kynologické komise v Praze 2 vedla logicky cesta do restaurace v Domě železničářů, kde se pravidelně ve středu scházela skupina kynologů, zejména těch, kteří rozuměli ohařům. A to byla tenkrát „první liga“ v celém Československu. Milan Novotný v čele stolu, po jeho pravici Jindřich Charouzek, dále Václav Kožnar (ti všichni byli hlavní funkcionáři tehdejšího KCHKO). Dále Miroslav Rokyta - vedl dosud jako jediný vůdce kokršpaněla na MKP, Jiří Potužák, Antonín Bledý. Dále doyen Karel Turek (bylo mu již přes 90 let!). Z mladších potom Josef Procházka. Ty jsi patřil k těm mladým a já jsem tam byl úplně nejmladší. Samozřejmě nejvíce se mluvilo o „kraťasech“.

Byl jsem doslova zahlcen informacemi o tomto plemeni a nejen o něm, ale také o vztazích mezi lidmi okolo kynologie a německých ohařů zvláště.

Když jsem projevil zájem vycvičit jedince tohoto plemene, pan Novotný mi zprostředkoval výevik psa od výborného chovatele pana Josefa Ježdíka. Tento pes měl na výstavě výbornou, měl vynikající nos, výborné hledání a vystavování, byl poslušný, ostrý a výborný vodař. Právě on asi nakonec rozhodl o tom, že dodnes chovám NKO. Dá se říci, že po synovi výše uvedeného psa jsem založil vlastní chov. Ještě předtím jsem cvičil zkaženého psa maďarského ohaře, ze kterého byl také nakonec velice dobrý lovecký pes. Odchoval jsem i vrh jezevčků dlouhosrstých a také jeden vrh českých teriérů.

Myslíš si, že NKO je pes výlučně pro myslivce? NKO je podle zápisu vrhu na jednom z čelných míst mezi všemi plemeny bez rozdílu, přesto ho vidáme jen po boku myslivců. Přitom jiná plemena ohařů se běžně stávají i rodinnými psy...

NKO není pes pouze pro myslivce. Je vynikající společník, velice hodný k dětem, je možné s ním sportovat (saňový sport, agility, obedience), hodí se i pro canisterapii, dokonce znám jednoho, který je skvělým vodícím psem svého nevidomého pána.

Možná případně zájemce od „krafasů“ dost často srážejí sami chovatelé, což jsou většinou myslivci, tím, že většina z nich dává štěňata opět pouze myslivcům. Možná také může být na překážku širšímu uplatnění tohoto plemene ve srovnání s jinými ohaři přece jen větší temperament a vytrvalost, a tudíž potřeba dlouhodobějšího a intenzivnějšího pohybu, aby se ohař unavil a nedělal věci, které nechceme. Ale právě proto do saňového sportu pronikl z ohařů zejména NKO, vysoký podíl jeho krve koluje v žilách evropského saňového psa.

Možná že svoji roli hraje i zbarvení. Pouze asi 25 procent populace NKO je jednobarevných (převážně hnědá, celočerní jsou výjimkou), většina je vícebarevných (hnědá a černí bělouši a strakoši). Možné je i to, že stříbrné zbarvení výmarských a žluté zbarvení maďarských ohařů připadá zájemců atraktivnější a zajímavější.

Ale svoji roli určitě hraje i nedostatečná prezentace plemene z hlediska těch, kteří by se o to měli postarat - chovatelské kluby. Jistě by například pomohlo, kdybychom vídali německého krátkosrstého ohaře po boku nějaké mediálně známé osobnosti.

Zpět k pracovnímu využití ohařů. Jaká

uplatnění nabízí současná myslivost těmto dříve opravdu všestranně využívaným psům? A co soutěže polního hledání – field trials?

Jak se vyvíjí myslivost, vyvíjí se i uplatnění ohařů. Ohaře při dosledech zvěře často nahrazují honiči, při přinášení retrívři. NKO je určitě stále ohařem všestranným, psem, který je schopen zvládnout vyhledání zvěře, její vystavení, přinášení. Je schopen zvládnout dohledávku postřelené kachny i dosled spárkaté zvěře bez velkého cvičení.

NKO byl vyšlechtěn v zemi původu - Německu - a asi bychom měli respektovat priority nebo nároky, které tato země na NKO klade. Ty ostatně jsou v mých očích, možná i s ohledem na dlouholetý zájem o toto plemeno a jeho chov, velice smysluplné. Z pracovních vlastností země původu preferuje práci před výstřelem (vyhledání zvěře), práci při přinášení drobné zvěře a odolnost při vodní práci. To se také zkouší při vrcholných zkouškách, které SRN nebo Světový klub NKO pořádají.

Ohař je svým původem pes, který byl vyšlechtěn pro vyhledávání a vystavování zvěře. Vlastnosti, jako jsou vystavování,

S NKO z chovu ing. Vlasáka se setkává téměř na všech větších výstavách

styl hledání, kvalita nosu, nesení hlavy, vloha pro práci s větrem a dobré nervy, jsou dědičné a zkoušejí se nejlépe na soutěžích typu field trial. I když se u nás se doposud moc nerozšířily, spolu s náročnějšími soutěžemi typu pole - voda jsou pro ohaře těmi nejllepšími a pro chov nejdůležitějšími. Dle mého soudu budou ještě nabývat na významu i z hlediska určitého sportovního soutěžení.

Jsi předsedou jednoho ze tří chovatelských klubů NKO u nás. Můžeš zhodnotit úroveň českého chovu?

Úroveň českého chovu je vysoká. takové zhodnocení zaznělo i z úst zahraničních rozhodčích loňské speciální výstavy. Na dřívějším mírném zaostání se jistě podílela „železná opona“, ale na tu se dnes již nemůžeme vymlouvat. Rozhodující je pro nás země původu, kde jsou rozhodně dále (zejména v původních spolkových zemích). Typ a pohlavní výraz u nás trochu zaostávají. Důležité je dbát na vyjádřený pohlavní výraz - aby pes vypadal jako samec, fena jako samice. V některých našich chovech se vyskytuje určitá zjemnělost v typu. Důležitá je i dobrá nervová soustava, žádný náznak nervozity či bázlivosti. A jeden z důvodů zaostávání může být i fakt, že i dobří chovatelé často ani nevědí, jak průměrný ohař vypadá v zemi původu a okolních zemích. Domnívám se, že kdyby se jeli podívat, začali by na exteriér NKO nahlíželi trochu jinak.

Jakou vidíš budoucnost tohoto plemene? Co udělat pro jeho propagaci?

Asi ubude myslivců, ubude loveckých psů a tím pádem i ohařů. Systém myslivosti a nízké stavy drobné zvěře k tomu jistě svou mírou přispějí. Jestliže se v ČR (10 mil. obyvatel) zapisuje nyní cca 700 NKO, v Německu (80 mil. obyvatel) se zapisuje ročně cca 1200 až 1300 NKO. To je viditelný nepoměr. Tento nepoměr se ale týká i jiných původně loveckých plemen.

Ohaře se snažíme propagovat. Každoročně pořádáme mezinárodní zkoušky, různé memoriály a mezinárodní mistrovství. V roce 2008 bude v dubnu v ČR MS NKO v Jarním FT, a ME kontinentálních ohařů. Ale asi více by se měli do propagace zapojit hlavně ti, kteří využívají ohaře pro myslivost, mám na mysli ČMMJ, ČMKJ i Českomoravská kynologická unie a určité kluby chovatelů.

A možná vůbec nejlepší propagací mezi širokou veřejností by byla mediálně známá - VIP - osobnost, která by měla úspěšného a krásného německého krátkosrstého ohaře.

Na dálku za SP rozmlouval Petr Dvořák